

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

Dvb. 1. Quid sit beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

CAPVT XXXIV.

De Beneficijs.

Complectitur Dubitationes 38.

IN hoc capite Primò dicendum quid beneficium, & quibus modis acquiratur. Secundò, De conditionibus requisitis in beneficijs. Tertio, De ijs ad quæ obligantur. Quarto, De amissione beneficiorum. Quintò, De pensionibus, quæ beneficijs imponuntur.

DUBITATIO I.

Quid sit Beneficium.

RESPONDEO varijs definitionibus, Respondeo, Beneficium esse *Ius perpetuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiasticis propter aliquod officium spirituale, auctoritate Ecclesie constitutum.* colligitur ex Innocentio, & Hostiensis in cap. Relatum. 9. de præbend. Ioanne de Silua, de Beneficijs, qu. 1. & alijs.

Tria in beneficio.

Vbi Notandum Primò, Tria posse distingui in beneficio. Primum est, *ipsum officium* seu obligationem, qua quis tenetur aliquam functionem spiritalem obire; vt legere preces Canonicas, facere Sacrum, administrare Sacramenta, prædicare verbum Dei. hoc est omnino spirituale, non tamen est beneficium, sed fundamentum & causa beneficij.

Secundum est, *Ius percipiendi certos redditus ex bonis Ecclesiasticis*, & hoc ius est propriè beneficium, nasciturque ex officio tanquam ex sua causa, diciturque solet præbenda, peculiariter in canonicatibus. Vnde patet beneficium esse quid spirituale; quia oritur ex re spiritali, nempe ex spiritali officio, in quo fundatur, & cui inseparabiliter est annexum; vt docent Hostiensis, & Ioannes à Silua, supra.

Tertium, sunt *ipsi fructus*, qui sunt quid temporale. hi percipiendi sunt ex bonis Ecclesiasticis, id est, ex bonis Deo dicatis & Ecclesie donatis; de quibus supra c. 4. dub. 6. dictum est, ea fuisse olim in quatuor portiones diuisa, & ex illis auctoritate Ecclesie postea fuisse beneficia erecta, singulis titulis certa portione fructuum assignata.

Notandum Secundò, Hoc ius debere esse *perpetuum*; quia si sit temporale tantum, non est beneficium. Vnde Vicaria temporalis non est beneficium de quo loquuntur Canones, vt rectè docet Nauarrus lib. 3. consil. 6. de præbendis. Secus est de Vicaria & cappellania perpetua.

Dices, Ergo Prioratus non est beneficium; quia pro arbitrio Abbatis tolli potest. Similiter Abbacia; quibusdam locis non obtinentur nisi triennio. Denique beneficia regularia, & omnia quæ manualia vocantur, quæ ad nutum Superioris auferri possunt.

Respondeo negando consequentiam, quia etsi tolli possint, id non habent ex sua institutione, sed ex eo, quòd is qui ea obtinet, subiectus sit Superiori quoad officia, habitationem, totamque vitæ directionem. Simili modo dicunt quidam, Pontificem ex plenitudine potestatis posse etiam sæculares priuare suis beneficijs pro arbitrio, & alijs

conferre: quod etsi non putem esse verum, nisi causa iusta subsit; (quia non est dominus beneficiorum, sed solum supremus dispensator ad Ecclesie vtilitatem; & sæculares non ita ei subsunt, vt Monachi suo Abbati) tamen etiamsi verum esset, rectè tamen beneficia dicerentur perpetua, quia ex sua institutione talia sunt, nec possunt per alium quam per Superiorem auferri. Adde, beneficia dici perpetua, non quia non possunt auferri, sed quia instituta sunt vt semper durent, vtque dum vni auferuntur, alij tribuantur. Secus de pensionibus, quæ morte pensionarij extinguuntur. & ideo nomine beneficij non veniunt, etsi sint clericales, & ad Officium B. Virginis obligent, vt docet Nauar. in Enchir. cap. 23. n. 111. & plerique Doctores.

Notandum Tertio, Hoc ius auctoritate Ecclesiastica debere esse erectum vel confirmatum; alioquin non censetur beneficium Ecclesiasticum, vt colligitur DD. ex cap. Nemo 7. de consecrat. dist. 1. vt si quis institueret aliquem capellanum perpetuum, vt daret prouentus Ecclesie pro instituendo canonicatu; nisi auctoritas Prælati accedat, non erit beneficium. Ratio est, quia solius Prælati est officia in Ecclesia instituire, eisque prouentus Ecclesiasticos annectere; ipsius est dispicere quot & qualibus ministris Ecclesia opus habeat; & proinde novos admittere vel excludere: alioquin magna sequeretur confusio.

DUBITATIO II.

Quotuplex sit Beneficium.

RESPONDEO, Beneficium aliud est sæculare, aliud regulare. Item aliud est simplex, aliud duplex. Ita Rebuffus in praxi, pag. 5. & 6. & alijs. Sæculare est omne illud, quod non est pro Regularibus institutum, aut illis peculiariter annexum. Hæc regularibus sine dispensatione Papæ conferri non possunt; quia est regula generalis, Beneficia sæcularia secularibus; regularia Regularibus conferenda esse: quæ colligitur ex cap. Possessiones. 10. de rebus Ecclesie non alienandis, & cap. Cùm de beneficio. 5. de præbendis in 6.

Excipe tamen beneficia curata: hæc enim etsi sæcularia sint, possunt Regularibus conferri absque speciali dispensatione: nam vt habetur cap. Quòd Dei timorem. 5. de statu Monachorum, per antiquos Canones etiam Monachi possunt ad Ecclesiarum parochialium regimen in presbyteros ordinari, estque communis sententia DD. teste Panormitano in d. cap. Quòd Dei timorem.

Regulare beneficium est, quod pro Regularibus est institutum, vt Abbacia, Prioratus, Canoniciatus Regularis; vel ita annexum, vt per eos debeat administrari, vt sunt quedam parochie: hoc genus etiam non potest conferri secularibus sine dispensatione, exceptis curatis, quæ cum consensu Monasterij possunt secularibus conferri, hæc enim in commodum populi instituta sunt: vnde sufficit vt dentur maximè idoneo.

Notan-